

LITERĀRĀS VĒSTIS

MAZSALACAS PILSĒTAS BIBLIOTĒKA

Nr. 3. (62.) 2009.gada jūlijs

MĒS KATRS ESAM MAZS BURVIS...

Mēs katrs esam mazs burvis,
uz sliekšņa stāvam
un paveram Laika durvis,
kur tagadne pagātnē pārtop,
un tikai mūsu varā
ir mirkli šo iekrāsot -
Dievs debesīs krāsas
mums devis
un zeltainu saulstaru otu.

Sarma Upesleja

Esiet sveicināti, mīļie lasītāji, atkal pēc kāda laiciņa! Prieks, ka jūs gaidāt šo izdevumu un pateicos par atbalstu. Biju atvaļinājumā un kā to pavadīju, paši varēsiet izlasīt. Ļoti gaidīšu arī no Jums pārdomas, radošos darbiņus, ieteikumus...

Atvaļinājuma laika impresijas...

9.jūnijs – Jūnija meditācija

Pēc aizvadītās nedēļas vēsā laika un lietavām beidzot cauri mākoņiem spraucas spožie saules stari! Mans atvaļinājums turpinās un jūtu, ka kaut kas tā kā pietrūkst... Ar fotoaparātu rokās dodos savā pastaigā gar Salacas krastiem, lai iemūžinātu dažus mirkļus...

Pa šiem daudzajiem gadiem, kopš dzīvoju Mazsalacā, tik labi zināmās taciņas iepazītas un tomēr katru reizi gājiens ir pavisam citādāks. Nekas nestāv uz vietas

un nepārtraukti mainās gan dabā, gan cilvēku dzīvē. Esmu bieži šeit staigājot meklējusi mieru un patvērumu un vienmēr to guvusi... Ne vienmēr cilvēks saprot cilvēku, taču daba vienmēr atradīs veidu, kā uzrunāt un mierināt - ar putnu balsīm..., ar vēja elpas maigo pieskārienu..., ar lapu šalkām..., ar saules silto glāstu..., ar upes rāmo plūdumu...

Šodien staigāju ar Pateicību un Mīlestību sirdī un to pašu saņēmu pretī... Tās ir neapraķstāmas izjūtas - tādi kā mazi Svētki... Ir pierasts, ka Svētkos pulcējas kopā daudz ļaužu. Es biju viena, un tomēr kopā ar neskaitāmiem Dabas mātes bērniem, kas rotājās man apkārt... Un šis pasakainais Meža koncerts!... Smaržas!... Krāsas!... Uzkāpjot pa Sapņu trepēm, saņēmu mazu dāvaniņu – ziedošu maijpuķīšu pudurīti... Es pateicos... un atstāju to ziedot... Debesīs spoži mirdzēja saule...

PALDIES PAR ŠO MIRKLI, KAS TIKA MAN DĀVĀTS!

11. jūnijs - Es krāju Prieka Mirkļus!

Kā jums šķiet, kā varētu justies pirmspensijas vecuma sieviete, nobraukusi rīta agrumā ar velosipēdu turpat 20 kilometrus vienkārši tāpat - izbaudot dabas jaukumus?... Nu, protams, fantastiski! Ņemot vērā, ka šis bija pirmais šī gada "ceļojums" tik tālu, ja neskaita pāris km garos ceļa gabaliņus līdz veikalam...

Kad man jautā, kur tad esmu nolēmusi aizvadīt savu atvaļinājumu, es vienkārši pasmaidu... Nekas nav brīnišķīgāks, kā izbaudīt rīta saulītes sveicienu un siltos glāstus...(Šorīt tā modās cauri biežai miglai...) Nekas nav skaistāks par vietu, kur dzīvoju un kur katru dienu varu vērot ko neparastu un skaistu! Un - pilnīgi par brīvu! Es nekrāju naudu, es krāju Prieka mirkļus!

13. jūnijs - Vai esmu Gaismas Skolotāja?

Lasu - **"BŪT par Gaismas darbinieku un Skolotāju nozīmē – no vienas puses – pastāvēt Mierā un Atvērtībā, un vēlēties dalīties ar savām vibrācijām, kad ļaudis to lūdz. TAČU – no otras puses – tas nozīmē, ka jūs zināt, kad būtu jānovēršas, un jāpasaka NĒ, un kad būtu labāk parūpēties par SEVI. Tas būtu TAS, kas nereti ir nepieciešams šajos laikos, kad enerģijas izliekas ļoti smagas."** Mācos godāt SEVI, un katru dienu izbrīvēt sev Telpu tam, lai atgrieztos pie SEVIS, un sajustu – KAS ES ESMU. Telpas radīšanu priekš SEVIS var saprast arī burtiski – kā fiziskas telpas sameklēšanu mājās vai dabā – kur es jūtos viegli, un varu pilnībā būt ar SEVI. Kur es varu sajust šo savu BŪTĪBU, kodolu tam, KAS ES ESMU, jo īpaši klusuma brīžos, kad esmu viena, un man nevar uzmākties apkārtējās lietas, notikumi, skaņas, un situācijas, kas novērš manu uzmanību. Ir ļoti svarīgi atrast līdzsvaru – starp uzturēšanos vienatnē ar SEVI, un būšanu PASAULĒ, un sajust – sev piemērotu RITMU.

Šobrīd esmu Līdzsvarā. Esmu gatava sniegt TEV palīdzīgu Roku, ja vien TO VĒLIES.

25. jūnijs - Lai izdodas!

Mēs esam tas, ko par sevi domājam. Mēs nepārtraukti maināmies. Pavisam skaidri to varam redzēt bērnībā – kad izejam cauri dažādiem pielāgošanās periodiem, mācoties rīkoties ar savu spēku katrā līmenī. (Piedzimšana, pirmie soļi, skola...) Mēs esam izgājuši cauri daudzām šādām pielāgošanās ne tikai kā indivīdi, bet arī kā cilvēces kolektīvs.

VISS atkarīgs no mūsu vēlmēm. Nekas nav pareizi vai nepareizi. Visa cilvēce ceļas ļoti ātri. Notiek daudz pārmaiņu – ne tikai visiem mums uz šīs planētas, bet katra individuālajā dzīvē. Daudziem no mums nav darba, nav attiecību vai nav lietu, kas mums šķīta vajadzīgas mūsu laimei un atbalstam. Tas viss mūs noliek augstākajā iespējamajā potenciālā, uz ko mēs ejam. Tas atļauj garam strādāt ar mums, lai pārietu nākamajā līmenī.

Mums tiek lūgts - izturēties vienam pret otru ar vislielāko cieņu. Stiprināt vienam otru ar katru iespēju. Saspēlēties labi kopā.

28. jūnijs - KAS ES ESMU?...

Katra cilvēka dzīvē reiz pienāk brīdis, kad jautājam - KAS ES ESMU un KĀPĒC ESMU?...

Mēs gaidām atbildes kaut kur ārpus sevis - no draugiem, Skolotājiem, grāmatām... un aizmirstam, ka VISAS atbildes ir mūsos pašos.

Gaismas Spēki māca saskatīt, ka esam Mīlestība, vienīgi Mīlestība. Un Gaismas Spēki atgādina, ka mēs PAŠI esam Rādītāji katrai realitātei savā dzīvē un vienīgi mēs PAŠI nesam pilnu atbildību par visām notiekošajām izmaiņām mūsu dzīvē.

29. jūnijs - Iekšējais maģiskais aplis

Nekas jau šajā dzīvē nenotiek vienkārši tāpat vien...

Vakar pēkšņi manā Draugu albumiņā tiek ievietota manas 1.darba vietas – Bērzaines ciema bibliotēkas, kur nostrādāju 5 gadus, bilde, kurā esmu redzama tai tālajā jaunības laikā... pirms 35 gadiem... Laiks neapturami steidzies uz priekšu, taču mana vieta starp grāmatām saglabājusies...

Rīt beidzas mans kārtējais atvaļinājums... Atgriezīšos atkal darbā... Tāda pati un tomēr - cita! Kāda? ... Jautāju "zvaigznēm"... un saņemu atbildi –

Tevī gaida mierīgs saspringums, aktīvi meklējumi, kas virzīti uz savienošanos ar Neizzināmo. Ja nepieciešams, laid vaļā pagātņi, lai nekās nestāv starp "tevi tagad" un "tevi rīt". Ja tu rīkosies pareizi, saskaņojoties nevis ar loģiku, bet gan ar sava Neizzinātā ieteikumiem, neizpaliks arī rezultāti: iesvētīšana, atjaunošanās vai - Jauna dzīve. Atceries arī par to, ka Pagātnei mirstot, aiziet ne tikai notikumi un sakari, bet arī "dzīves veidošanas" paņēmieni. Tieši tagad, kad dzimst tava jaunā Nākotne, tev jāveido arī jauni paņēmieni.

Darbs ar SEVI un Mācības turpinās!

3.jūlijs – Priecājos par bibliotēkas apmeklētājiem, kurus atkal satieku...

Maija

Ar mīlestību šo izdevumu sakārtoja
Maija Reinvalde
e-pasts – mazzalacasbiblioteka@inbox.lv